

ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (viies koda)

13. juuli 2006*

Kohtuasjas T-413/03,

Shandong Reipu Biochemicals Co. Ltd, asukoht Shandong (Hiina), esindajad:
advokaadid O. Prost, V. Avgoustidi ja E. Berthelot,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindaja: M. Bishop, keda abistas advokaat G. Berrisch,

kostja,

keda toetab

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: T. Scharf ja K. Talabér-Ricz,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

ja

Degussa Knottingley Ltd, asukoht London (Ühendkuningriik), esindaja: advokaat F. Renard,

menetlusse astujad,

mille ese on taotlus tühistada nõukogu 11. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1656/2003, millega kehtestatakse dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse sisse juba kehtestatud ajutine tollimaks Hiina Rahvavabariigist pärineva parakresooli impordi suhtes (EÜT L 234, lk 1; ELT eriväljaanne 11/48, lk 39),

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS (viies koda),

koosseisus: koja esimees M. Vilaras, kohtunikud E. Martins Ribeiro ja K. Jürimäe,

kohtusekretär: ametnik K. Andová,

arvestades kirjalikus menetluses ja 9. veebruari 2006. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

- 1 Nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1996, L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45; edaspidi „alusmäärus”) nõukogu 9. oktoobri 2000. aasta määrusest (EÜ) nr 2238/2000 (EÜT L 257, lk 2; ELT eriväljaanne 11/10, lk 116) tulenevas versioonis, artikli 1 lõige 2 sätestab:

„Toodet käsitletakse dumpingtootena, kui selle hind ühendusse eksportimisel on väiksem kui tavapärase kaubandustegevuse käigus ekspordiriigi kindlaksmääratud samasuguse toote võrreldav hind.”

- 2 Alusmääruse artikli 2 lõige 3 sätestab:

„Kui tavapärase kaubandustegevuse käigus toimuv samasuguse toote müük puudub või on ebapiisav [...], arvutatakse samasuguse toote normaalväärtus päritoluriigi tootmiskulude alusel, millele lisatakse põhjendatud müügi-, üld- ja halduskulud ning kasum [...]”

3 Alusmääruse artikli 2 lõige 5 on sõnastatud järgmiselt:

„Kulud arvutatakse tavaliselt uuritava isiku dokumentide alusel, kui kõnealused dokumendid on kooskõlas asjaomase riigi üldtunnustatud majandusarvestuspõhimõtetega ning nendes esitatakse asjakohasel viisil vaatlusaluse toote tootmis- ja müügikulud.

Tähelepanu pööratakse tõenditele, mis on esitatud nõuetekohase kulujaotuse kohta, kui näidatakse, et selliseid jaotusi on tavapäraselt kasutatud. Sobivamate meetodite puudumise korral eelistatakse käibepõhist kulujaotust [...]”

4 Alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkt b sätestab:

„[...] Hiina Rahvavabariigist [...] pärinevat impordi käsitlevate dumpinguvastaste uurimiste osas määratakse normaalväärtus kooskõlas lõigetega 1–6, kui [...] on näidatud, et selle tootja või nende tootjate osas toimub vaatlusaluse samasuguse toote valmistamine ja müük turumajanduse tingimustes [...]”

Vaidluse aluseks olevad asjaolud

5 Hageja on Hiina äriühing, mis tegeleb parakresooli tootmise ja ekspordiga.

- 6 Parakresool on toksiline orgaaniline keemiatode, mida esineb eri puhtusastmetel, millel kõigil on samasugused füüsikalised ja keemilised põhitunnusjooned ja kasutusotstarbed. Seda kasutatakse tööstuses vahetootena muude toodete valmistamisel. Selle tootmisest eri keemiatoodete põhjal tekib tulenevalt kasutatavast valmistamisviisist üks või mitu kõrvaltoodet. Nende kõrvaltoodete hulgas on naatriumsulfiit ja üks fenooliühend, mis on mõlemad tööstuses kasutusel.

- 7 Pärast Degussa Knottingley Ltd (edaspidi „DKL”), mis on ühenduse ainus parakresooli tootja, 13. mail 2002 esitatud kaebust algatas komisjon vastavalt alusmääruse artiklile 5 dumpinguvastase menetluse, mis puudutas Hiina Rahvabariigist pärineva parakresooli importi.

- 8 Menetluse algatamise teade avaldati 27. juuni 2002. aasta Euroopa Ühenduste Teatajas (EÜT C 153, lk 7, edaspidi „algatamise teade”).

- 9 Selleks et teda lisataks tootjate valimisse vastavalt alusmääruse artiklile 17, andis hageja endast 12. juuli 2002. aasta faksiga komisjonile teada.

- 10 Komisjon, olles 16. juuli 2002. aasta faksiga teatanud, et hagejal oli ühenduses asuvatele tootjatele ja eksportijatele mõeldud täielik dumpinguvastast uurimist puudutav küsimustik (edaspidi „dumpingut puudutav küsimustik”), märkis, et nõuetekohaselt täidetud küsimustik tuleb talle saata 26. augustiks 2002.

- 11 Komisjon teatas 24. juuli 2002. aasta faksiga hagejale, et 26. augustiks 2002 tuli talle saata üksnes dumpingut puudutava küsimustiku jaotised A (Üldandmed), B (Vaatlusalune toode), C (Tehingute statistika), D (Vaatlusaluse toote eksportmüük ühendusse) ning jaotiste G (Korrigeerimine — õiglase võrdlus) ja H (Elektroonilised andmed) asjassepuutuvad osad (Eksportmüük). Komisjon lisas, et kui pärast uurimist koheldakse hagejat viimase taotlusel kui turumajanduse tingimustes tegutsevaid äriühinguid, peab hageja talle määratud tähtajaks täitma ka küsimustiku jaotised E ja F ning jaotiste G ja H asjassepuutuvad osad (Sisemüük).
- 12 Hageja saatis 26. augusti 2002. aasta kirjaga komisjonile vastuse dumpingut puudutava küsimustiku jaotiste A–D küsimustele. Ta märkis, et ei saanud suvepuhkuse tõttu koguda nimetatud küsimustiku jaotist G puudutavaid kõiki vajalike andmeid ja lisas, et ta teeb oma parima hankida komisjonile vastav teave nii kiiresti kui võimalik.
- 13 Komisjoni teatas 30. septembri 2002. aasta kirjas hagejale, et teda koheldakse kui turumajanduse tingimustes tegutsevaid äriühinguid. Komisjon märkis, et ta on saanud hageja vastused dumpingut puudutava küsimustiku jaotistele A–D ja palus hagejal edastada talle vastused nimetatud küsimustiku jaotistele E–H 8. novembriks 2002. Komisjon andis mõista, et tähtaegade täpset järgimist ei kohaldata mitte üksnes dumpingu küsimustiku vastuste edastamisele, vaid ka kõikidele muudele taotlustele ja teabele, mida hageja sooviks talle edastada. Ta teatas hagejale, et viimase vastus küsimustikule kujutab endast põhilist alust, millele komisjon võimaliku dumpingu olemasolu tuvastamisel tugineb ja märkis, et komisjoni ametnikud teevad saadud teabe kontrollimiseks kohapealse kontrollkäigu.

- 14 Hageja teatas 1. oktoobri 2002. aasta kirjas komisjonile, et dumpingut puudutava küsimustiku 26. augusti 2002. aasta vastuses toodud andmetesse tuli tal teha mõned parandused ning ta lisas oma kirjale neid parandusi sisaldavaid mitmeid dokumente.
- 15 Komisjon teavitas 2. oktoobri 2002. aasta faksis hagejale, et dumpingut puudutava küsimustiku jaotiste A, C ja D teatud osades antud vastused olid puudulikud ja palus hagejal saata puuduolev teave 16. oktoobriks 2002.
- 16 Hageja vastas sellele nõudele 16. oktoobri 2002. aasta faksiga.
- 17 8. novembril 2002 saatis hageja komisjonile vastused dumpingut puudutava küsimustiku jaotistes E, F, G ja H esitatud küsimustele.
- 18 Komisjon kinnitas 15. novembri 2002. aasta faksis, et kohapealne kontrollkäik toimub ning palus hagejat, et kogu teave, mida kasutati dumpingut puudutava küsimustiku vastuste ettevalmistamisel, samuti kõik hageja töötajad, kes osalesid selle ettevalmistamisel või olid seotud vaatlusaluse toote tootmise, müügi või raamatupidamisega, oleksid kontrollkäigu ajal kättesaadavad. Komisjon lisas, et kui hageja peaks kontrollkäigu ettevalmistamise käigus avastama vigu dumpingut puudutavale küsimustikule antud vastustes, peab ta esitama komisjonile õiged andmed, märkides arusaadavalt ära vea ja selle põhjuse.
- 19 Hageja teatas 18. novembri 2002. aasta faksis komisjonile, et mõned dumpingut puudutava küsimustiku jaotiste E, F ja G teatud osades antud vastused, mis saadeti

komisjonile 8. novembril 2002, olid vigased või puudulikud ning edastas õiged andmed. Ta märkis eelkõige parakresooli valmistamise kogukulud (total manufacturing costs) ja tootmiskulud (total costs of production) ehk teabe, mille osas 8. novembril 2002. saadetud vastustes olid dumpingut puudutava vormi asjaomased lahtrid jäänud täitmata. Hageja selgitas, et need summad hõlmasid kõrvaltoodete valmistamis- ja tootmiskulude mahaarvamist ja esitas nende kulude summad.

20 25. ja 26. novembril 2002 teostasid komisjoni ametnikud kohapealse kontrollkäigu.

21 Komisjoni võttis 20. märtsil 2003. aastal vastu määruse (EÜ) nr 510/2003, millega kehtestatakse ajutised dumpinguvastased tollimaksud Hiina Rahvavabariigist pärineva parakresooli impordi suhtes (EÜT L 75, lk 12, edaspidi „ajutine määrus”). Selle määruse 25. põhjendus, mis puudutab koostööd teinud eksportivatele tootjatele, kellel on turumajanduse tingimustes tegutseva äriühingu staatus, kohaldatava normaalväärtuse määramist, märkis, et see „[...] normaalväärtus tuleb leida vastavalt alusmääruse artikli 2 lõikele 3”.

22 21. märtsi 2003. aasta kirjas edastas komisjon hagejale vastavalt alusmääruse artikli 14 lõikele 2 ajutise määruse ühe eksemplari, samuti vastavalt alusmääruse artikli 20 lõikele 1 dokumendi pealkirjaga „II osa — Dumpingu selgitus” (Part II — Explanation of dumping), mis sisaldas teavet nende oluliste faktide ja kaalutluste kohta, mille alusel ajutised dumpinguvastased tollimaksud kehtestati (edaspidi „vahepealne avalikustamise dokument”). Komisjon kutsus hagejat üles esitama selle dokumendi kohta oma võimalikke märkusi 22. aprilliks 2003.

- 23 Vahepealse avalikustamise dokumendi punkti 1.1.1 viimane lõik viitas I lisale, mis sisaldas parandatud tabelit parakresooli valmistamiskulude kogusummade kohta (total manufacturing costs). Jättes kõrvale energia ja rendikulude erinevast jaotamisest tulenevad muudatused, olid märgitud summad need, mida hageja esitas 8. novembril 2002.
- 24 Hageja edastas 22. aprillil 2003 faksis komisjonile oma märkused ajutise määruse ja vahepealse avalikustamise dokumendi kohta. Oma märkuste esimeses osas viitas hageja parakresooli valmistamise kõrvaltoodetele, asjaolule, et komisjon ei ole nende tootmiskulusid parakresooli tootmise kogukuludest maha arvanud ja sellele, et hageja arvates oli mahaarvamise teostamine vajalik. Hageja palus komisjonil neid märkusi arvestada ja eraldada kõrvaltoodete tootmiskulud parakresooli tootmiskuludest.
- 25 19. mail 2003 toimus komisjonis hageja ja komisjoni koosolek.
- 26 Pärast seda koosolekut edastas hageja 26. mai 2003. aasta faksis komisjonile kõrvaltoodete kulude mahaarvamise kohta täiendava teabe.
- 27 Vastavalt alusmääruse artikli 20 lõigetele 2–4 edastas komisjon hagejale lõpliku avalikustamise dokumendi (general disclosure document) oluliste faktide ja kaalutluste kohta, millel põhineb lõplike dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamise ettepanek (edaspidi „lõplik avalikustamise dokument”), mis koosnes ühest osast pealkirjaga „II osa — Dumpingu põhjendus” (Part II — Explanation of dumping), mis puudutas pärast ajutise määruse vastuvõtmist pooltelt saadud märkusi. Komisjon kutsus hagejat üles esitama lõpliku avalikustamise dokumendi kohta oma märkusi 23. juuliks 2003.

- 28 Lõpliku avalikustamise dokumendis punkti 3.1 viiendas lõigus ja nimetatud dokumendi ühe osa punktis 1.1, mis puudutab poolte saadud märkusi, tõi komisjon välja hageja taotluse, milles viimane soovis kõrvaltoodete tootmiskulude mahaarvamist. Komisjoni sõnul jättis ta selle taotluse rahuldamata, kuna puudusid taotlust kinnitavad dokumentaalsed tõendid ning et kohapealse kontrollimise käigus saadud dokumentidest nähtus, et otsesed kulud olid juba jaotatud erinevatele toodetele, mis olid dumpingut puudutavale küsimustikule antud algse vastusega kooskõlas.
- 29 Parakresooli valmistamise kogukulude summade tabel (total manufacturing costs), mis on märgitud lõpliku avalikustamise dokumendi pooltelt saadud märkustega seotud osa I lisas, sisaldas oma veerus pealkirjaga „TOTAL PC” samu numbreid kui need, mis komisjon oli toonud välja vahepealse avalikustamise dokumendile lisatud tabelis ja millele on viidatud eespool punktis 23.
- 30 22. juulil 2003 toimus komisjonis hageja ja komisjoni koosolek.
- 31 23. juuli 2003. aasta faksis, mida täiendas 25. juuli 2003. aasta faks, edastas hageja komisjonile lõpliku avalikustamise dokumendi kohta oma märkused koos teatud dokumentidega.
- 32 23. juuli 2003. aasta faksis sõnastatud märkuste esimeses osas juhtis hageja taas tähelepanu sellele, et lõpliku avalikustamise dokumendis on komisjon jätnud kõrvaltoodete kulud maha arvamata, ning vajadusele selline mahaarvamine teostada.

- 33 18. augustil 2003 võttis komisjon vastu ja avalikustas nõukogu määruse, millega kehtestatakse dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse sisse juba kehtestatud ajutine tollimaks Hiina Rahvavabariigist pärineva parakresooli impordi suhtes, ettepaneku [KOM(2003) 505 (lõplik), edaspidi „lõpliku määruse ettepanek”].
- 34 Komisjon vastas hageja 23. ja 25. juuli 2003. aasta märkustele lõpliku avalikustamise dokumendi kohta 25. augusti 2003. aasta faksis. Kõrvaltoodete kulude mahaarvamise osas vastas komisjon, et hageja 18. novembril 2002 antud teave esitati komisjonile pärast dumpingut puudutavale küsimustikule vastamiseks määratud tähtaega ja kõigest üks päev enne komisjoni ametnike kontrollkäigule minemist, et see teave ei olnud piisavalt põhjendatud ja oli suures osas vasturääkiv teabega, mida hageja esitas kohapealse kontrollkäigu ajal. Viimasena märkis komisjon, et kõrvaltoodete tootmiskulude mahaarvamise taotlus oli tehtud pärast 21. märtsi 2003. aastal toimunud vahepealset avalikustamist, seega pärast kontrollkäiku ja järelikult, et hageja poolt 25. juulil 2003 viimasena esitatud teabe II lisas olevat ei olnud enam võimalik kontrollida ning et kõrvaltoodete müügitulu ei saanud vaatlusaluse toote tootmiskuludest maha arvata.
- 35 Hageja vastas komisjoni 25. augusti 2003. aasta faksile 29. augusti 2003. aasta faksiga.
- 36 11. septembril 2003 võttis nõukogu vastu 11. septembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1656/2003, millega kehtestatakse dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse sisse juba kehtestatud ajutine tollimaks Hiina Rahvavabariigist pärineva parakresooli impordi suhtes (EÜT L 234, lk 1; ELT eriväljaanne 11/48, lk 39; edaspidi

„vaidlustatud määrus”). Vaidlustatud määruse 12. põhjendus, mis on identne lõppmääruse ettepaneku 12. põhjendusega on sõnastatud järgmiselt:

„[Hageja] väitis, et kahe teise toote tootmiskulud tuleks tootmise kogukulust maha arvestada, kuna need on saadud sama tootmisprotsessiga ning neid müüakse eraldi. [Hageja] ei suutnud seda väidet dokumentaalselt tõestada. Kohapeal kogutud dokumendid näitasid, et otsesed kulud olid juba jaotatud erinevatele toodetele, mis olid algsete küsimustiku vastustega kooskõlas. Seepärast tuli kõnealune väide tagasi lükata.”

Menetlus ja poolte nõuded

37 Hageja esitas käesoleva hagi 15. detsembril 2003 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud hagiavaldusega.

38 Komisjon esitas 2. aprillil 2004 Esimese Astme Kohtusse avalduse käesolevasse menetlusse astumiseks nõukogu nõuete toetuseks. Esimese Astme Kohtu neljanda koja esimees andis 16. juuni 2004. aasta määrusega menetlusse astumise loa. 24. augusti 2004 kirjaga andis komisjon Esimese Astme Kohtule teada, et ta loobub menetlusse astumisel seisukohtade esitamisest, kuid osaleb suulises menetluses.

39 7. mail 2004 esitas DKL avalduse astuda menetlusse nõukogu nõuete toetuseks.

40 8. juulil 2004 Esimese Astme Kohtule esitatud eraldi dokumentidega oli hageja vastu DKL-i menetlusse astumise avaldusele ja lisaks taotles DKL-i suhtes hagiavalduse, vastuse ja repliigi teatud osade konfidentsiaalsena käsitlemist. Nõukogu palus samal päeval esitatud taotluses DKL-i suhtes toimiku teatud andmete konfidentsiaalsena käsitlemist, täpsustades, et see taotlus esitati kooskõlas hagejaga ja vastas suures osas viimase poolt esitatud konfidentsiaalsena käsitlemise taotlusele.

41 Seoses Esimese Astme Kohtu kodade koosseisu muutmisega alates 13. septembrist 2004, määrati ettekandjaks olev kohtunik viienda koja, millele käesolev kohtuasi seetõttu suunati, esimeheks.

42 Esimese Astme Kohtu viienda koja esimees andis 11. novembri 2004. aasta määrusega loa DKL-i menetlusse astumiseks. Kuna menetlusse astumine on lubatud vastavalt Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 116 lõikele 6, mis puudutab hilinenult menetlusse astumist, ei teinud viienda koja esimees konfidentsiaalsena käsitlemise taotluste osas otsust, kuid märkis, et neid taotlusi võetakse vastavalt vajadusele arvesse kohtuistungis ettekande koostamisel ja tehtavas kohtuotsuses.

43 Hageja palus Esimese Astme Kohtul määrata, et komisjon esitaks menetlust korraldavate meetmetena arvutused, millel põhineb tema hinnang ühenduse tööstusele põhjustatud kahju kohta.

44 Hageja palub Esimese Astme Kohtul:

— tühistada vaidlustatud määrus;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

45 Nõukogu, keda toetavad komisjon ja DKL, palub Esimese Astme Kohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitus

46 Hageja toob oma tühistamishagi toetuseks kolm väidet. Esimene puudutab normaalväärtuse sobival ja põhjendatud viisil kindlaksmääramise kohustuse ja hoolsuskohustuse rikkumist. Teine puudutab hea halduse põhimõtte ja kaitseõiguse rikkumist. Kolmas puudutab asjaolu, et arvatud normaalväärtus ei ole see, mis on üksnes samasugusel tootel, rikkudes sellega alusmääruse artikli 2 lõiget 3.

47 Kõigepealt tuleb uurida esimest väidet.

Poolte argumentid

- 48 Hageja kinnitusele esitas ta kogu nõutud teabe õigel ajal ning ta ei ole nõus sellega, et kõrvaltoodete tootmiskulude mahaarvamise seotud teave esitati pärast kohapealset kontrollimist. Ta väidab lisaks, et tulenevalt ühenduse kohtupraktikast ja Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) organite praktikast võib komisjon hilinenud vastuseid arvesse võtta tingimusel, et see ei riku teiste poolte menetlusõigusi ega pikenda menetlust alusetult.
- 49 Muu hulgas on nõukogu jätnud täitmata oma hoolitsemis- või hoolsuskohustuse. Esiteks tuleneb kohtupraktikast, et kui uurimise käigus ametivõimudele teatatud normaalväärtuse kindlaksmääramise seotud asjaolust piisab, et tekiks kahtlus ametivõimude poolt kasutusele võetud metodoloogia sobivuses, peab viimane süvendatult uurima asjaomase poole tehtud ettepanekut ja teiseks, kui üks pool peab küsimustele vastamiseks vastama komisjoni määratud vormile ja kui ta seda ei tee, esitama piisavaid selgitusi, siis on komisjoni kohustus järgida oma hoolitsemis- või hoolsuskohustust ja tõlgendada õigesti selle poole esitatud andmeid. Hageja viitab eelkõige Esimese Astme Kohtu 18. septembri 1995. aasta otsusele kohtuasjas T-167/94: *Nölle vs. nõukogu ja komisjon* (EKL 1995, lk II-2589), 24. oktoobri 2000. aasta otsusele kohtuasjas T-178/98: *Fresh Marine vs. komisjon* (EKL 2000, lk II-3331), ja 8. juuli 2003. aasta otsusele kohtuasjas T-132/01: *Euroalliages jt vs. komisjon* (EKL 2003, lk II-2359).
- 50 Eeltoodust tuleneb, et komisjon oleks pidanud järgima dumpinguvastast eeskirja, mille kohaselt kõrvaltoodete kulusid ei olnud vaja arvesse võtta, vaid vastupidi, need tuli maha arvata. Hoolimata hageja arvukatest jõupingutustest parandada selles osas nimetatud institutsiooni viga, ignoreeris komisjon teda täielikult.

- 51 Oma repliigis viitab hageja alusmääruse artikli 6 lõikele 8. See säte paneb komisjonile põhjaliku hoolsuskohustuse, mis tuleneb Euroopa Kohtu kaitseõiguse kaitse alasest kohtupraktikast. Kuna komisjoni vastas ei olnud hageja sõnul eksportija, kes keeldus koostööd tegemast, ei pidanud ta kohaldama kättesaadavate faktide reeglit (alusmääruse artikli 18 lõige 1), vaid ta pidi võtma vajalikke meetmeid kogu uurimise jooksul, et uurida parimal moel kõiki esitatud tõendeid ja muutma küsimustiku formaati ja taotletavat kontrolli, et see kohanduks uuritavale konkreetsele tootele. Hageja tugineb ka alusmääruse artikli 18 lõikele 3, väites, et antud asjas komisjonile esitatud teave oli igal juhul nõuetekohane.
- 52 Hageja kirjeldab üksikasjalikult seda teavet, vaidlustab selle, et see oli vigane või puudulik ja väidab, et komisjon ei ole osanud seda õigesti hinnata. Ta väidab eelkõige, et oma 8. novembri 2002. aasta taotluses, mida parandati 18. novembril 2002, peeti ilmselgelt silmas kõrvaltoodete kulude mahaarvamist. Ta väidab, et kontrollkäigu ajal ta puudutas seda küsimust ja on komisjonile esitanud mitmeid tõendavaid dokumente, eriti kõrvaltoodete müügiarveid. Pärast ajutist määrust proovis ta komisjonile veel kord asjatult selgitada kõrvaltoodete küsimust ning edastas viimasele täiendavaid dokumente.
- 53 Nõukogu, keda toetavad komisjon ja DKL, kinnitab, et hageja ei esitanud parakresooli valmistamise kahe kõrvaltoote kohta soovitud ajal kogu teavet. Hageja viidatud kohtupraktika selle kohta puudutas üksnes küsimust, kas komisjon võib väljaspool tähtaega esitatud teavet vastu võtta. Mis puudutab viiteid WTO teatud otsustele, siis ei ole hageja selgitanud ei järeldusi, mida tuleks neist teha ega nende asjakohasust. Need otsused, mis ei ole ühenduse kohtule siduvad, toetavad igal juhul nõukogu seisukohta.

- 54 Mis puudutab väidetavat hoolsuskohustuse rikkumist, siis antud juhul hageja viidatud kohtuotsused seda väidet ei toeta, kuna komisjon ja nõukogu on täitnud kõiki menetluses nõutavaid kohustusi, mis nendest kohtuotsustest tulenevad.
- 55 Esiteks ei ole seega käesolevas kohtuasjas tegemist küsimusega, kas institutsioonid on jätnud arvestamata dumpinguvastase eeskirjaga, mille kohaselt ei pea kõrvaltoodete kulusid arvestama, vaid küsimusega, kas hageja on sobival viisil selgitanud, et 8. novembri 2002. aasta vastuses näidatud parakresooli tootmiskulud hõlmasid kõrvaltoodete kulusid.
- 56 Teiseks, komisjon on arvesse võtnud hageja poolt 8. ja 18. novembril 2002. aasta kirjades kõrvalsaaduste kohta edastatud teavet, samuti kontrollkäigu ajal. Kuna hageja selle käigu ajal kinnitas, et kõrvalsaaduste kulud olid jaotatud eraldi, mis nähtub ka kohapeal saadud dokumentidest, siis nõukogu arvates järeldas komisjon, et need kulud ei saanud sisalduda parakresooli tootmiskuludes. Tulemus oleks võinud olla teine, kui hageja oleks tol hetkel selgitanud, et kõrvalsaaduste tootmiskulud ei olnud eraldi ja otse jaotatud ja et [*konfidentsiaalne*]¹ suurune summa Hiina jüaanides oli müügiväärtus (nagu hageja kinnitas pärast ajutist avalikustamist).
- 57 Kolmandaks, pärast kontrollkäiku esitatud teavet ei võetud vastu seetõttu, et seda ei olnud võimalik kontrollida. Mitte miski hageja viidatud kohtupraktikas ei luba arvata, et institutsioonid peavad vastu võtma kontrollimatut teavet, mida esitatakse pärast tähtaja lõppemist ja eelkõige pärast kontrollkäiku.

1 — Salastatud konfidentsiaalsed andmed.

- 58 Nõukogu täpsustas oma vasturepliigis, et põhjused, mille tõttu komisjon ei nõustunud kõrvalkulude mahaarvamise, olid esiteks, et hageja vastus dumpingut puudutavale küsimustikule oli puudulik, teiseks, et kontrollkäigu ajal ei selgitanud hageja taas kord ei probleemi ega näidanud arveid ning kolmandaks, et muu teave, mis esitati pärast kontrollkäiku ärakuulamise käigus, oli vasturääkiv eelnevalt esitatud teabele ega olnud alusmääruses sätestatud vastavate tähtaegade jooksul kontrollitavad. Veelgi enam, ükski Hiinas räägitavatest keeltest ei ole ühenduse ametlik keel ja komisjoni ülesanne ei ole tõlkida hiina keelest ühenduse keelde dokumente, mida eksportija on esitanud tootmiskulude mahaarvamise taotluse toetuseks.
- 59 Hageja, kuigi ta väitis vastupidist, ei teinud komisjoniga täiuslikku koostööd. Määravaks on esitatud teabe sisu, mitte selle maht. Nõukogu lisab, et komisjon kontrollis kõikvõimalikul moel tõendite täpsust ja tegi seda nõutud hoolsusega. Ilma teise kontrollkäiguta ei olnud võimalik uurida uusi esitatud tõendeid, mis olid varem esitatutega vasturääkivad.
- 60 Seoses hageja viitega kaitseõigusele leiab nõukogu, et komisjon ei ole rikkunud kaitseõigust. Komisjon andis hagejale mitmeid võimalusi oma seisukoha avaldamiseks. Pigem oli hageja see, kes esitades hilinenult vasturääkivat ja puudulikku teavet, ei kasutanud oma õigusi piisavalt hästi.

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 61 Kohtupraktikast tuleneb, et ühenduse institutsioonidel on kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas majanduslike, poliitiliste ja õiguslike olukordade keerulisuse tõttu,

mida nad uurima peavad, lai kaalutusõigus (Euroopa Kohtu 7. mai 1987. aasta otsus kohtuasjas 240/84: NTN Toyo Bearing jt vs. nõukogu, EKL 1987, lk 1809, punkt 19; Esimese Astme Kohtu 29. jaanuari 1998. aasta otsus kohtuasjas T-97/95: Sinochem vs. nõukogu, EKL 1998, lk II-85, punkt 51; 17. juuli 1998. aasta otsus kohtuasjas T-118/96: Thai Bicycle Industry vs. nõukogu, EKL 1998, lk II-2991, punkt 32; 4. juuli 2002. aasta otsus kohtuasjas T-340/99: Arne Mathisen vs. nõukogu, EKL 2002, lk II-2905, punkt 53, ja 28. oktoobri 2004. aasta otsus kohtuasjas T-35/01: Shanghai Teraoka Electronics vs. nõukogu, EKL 2004, lk I-3663, punkt 48).

- 62 Sellest järeldub, et ühenduse kohtu kontroll institutsioonide hinnangute üle peab olema piiratud menetlusnormidest kinnipidamise, vaidlustatud otsuse tegemise aluseks olevate asjaolude sisulise õigsuse, nende faktiliste asjaolude hindamisel ilmsete vigade puudumise või võimu kuritarvitamise puudumise kontrollimisega (eespool punktis 61 viidatud Euroopa Kohtu otsus NTN Toyo Bearing jt vs. nõukogu, punkt 19, ja 22. oktoobri 1991. aasta otsus kohtuasjas C-16/90: Nölle, EKL 1991, lk I-5163, punkt 12; Euroopa Esimese Astme 28. septembri 1995. aasta otsus T-164/94: Ferchimex vs. nõukogu, EKL 1995, lk II-2681, punkt 67; eespool punktis 61 viidatud kohtuotsus Thai Bicycle Industry vs. nõukogu, punkt 33; eespool punktis 61 viidatud kohtuotsus Arne Mathisen vs. nõukogu, punkt 54, ja eespool punktis 61 viidatud kohtuotsus Teraoka Electronics vs. nõukogu, punkt 49).
- 63 Samavõrra tuleb meenutada, et kui ühenduse institutsioonidel on lai kaalutusõigus, on ühenduse õiguskorra poolt haldusmenetluses tagatud õiguste järgimine haldusvõimule veelgi põhjanevama tähtsusega ning et nende tagatiste seas on muu hulgas pädeva institutsiooni kohustus hoolikalt ja erapooletult uurida antud asja asjaolusid, huvitatud isiku õigus teha oma seisukoht teatavaks, ning saada piisavalt põhjendatud otsus (Euroopa Kohtu 21. novembri 1991. aasta otsus kohtuasjas C-269/90: Technische Universität München, EKL 1991, lk I-5469, punkt 14, ja eespool punktis 49 viidatud kohtuotsus Nölle vs. nõukogu ja komisjon, punkt 73).
- 64 Kui antud kontekstis kaubanduse kaitsemeetmete ja eriti dumpinguvastaste meetmete valdkonnas ei või ühenduse kohus sekkuda ühenduse ametivõimude pädevusse jäetud hindamisse, on tal sellegipoolest kohustus tagada, et institutsioonid

võtaksid arvesse kõiki asjakohaseid asjaolusid ja hindaksid toimikus olevaid tõendeid nõutava hoolsusega, mis lubab leida, et arvatud normaalväärtus on kindlaks määratud põhjendatud viisil (eespool punktis 62 viidatud kohtuotsus Nölle, punkt 13; eespool punktis 62 viidatud Esimese Astme Kohtu otsus Ferchimex vs. nõukogu, punkt 67; 12. oktoobri 1999. aasta otsus kohtuasjas T-48/96, EKL 1999, lk II-3089, punkt 39, ja eespool punktis 49 viidatud kohtuotsus Fresh Marine vs. komisjon, punktid 73–82). Seoses sellega tuleneb alusmääruse artikli 2 lõike 3 sõnastusest selgelt, et igat selles loetletud arvestusliku normaalväärtuse arvutusmeetodit tuleb kohaldada viisil, et säiliks selle arvutuse põhjendatus; see mõiste esineb muu hulgas sõnaselgelt lõikes 3 (Euroopa Kohtu 7. mai 1991. aasta otsus kohtuasjas C-69/89: Nakajima vs. nõukogu, EKL 1991, lk I-2069, punkt 35, ja eespool viidatud kohtuotsus Acme vs. nõukogu, punkt 37).

- 65 Esimese Astme Kohus märgib muu hulgas, et kuigi alusmääruse raames on komisjon see, kelle ülesanne on uurimist teostava ametiasutusena kindlaks teha, kas dumpinguvastases menetluses oleva toote osas rakendatakse dumpingut ja kas see tekitab kahju, kui ta lubada ühenduses vabasse ringlusesse ja seega antud asja raames ei tohi see institutsioon vabastada end osaliselt temale seoses sellega pandud tõendamiskoormusest (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 17. detsembri 1997. aasta otsus kohtuasjas T-121/95: EFMA vs. nõukogu, EKL 1997, lk II-2391, punkt 74, ja eespool punktis 64 viidatud kohtuotsus Acme vs. nõukogu, punkt 40), ei anna alusmäärus komisjonile sellegipoolest mingit uurimisõigust, mis võimaldaks tal sundida kaebuses silmas peetud tootjaid või eksportijaid uurimises osalema või andmeid esitama. Neil tingimustel sõltuvad nõukogu ja komisjon poolte vabatahtlikust koostööst esitada ettenähtud tähtaegadel vajalikku teavet. Antud kontekstis on poolte vastused alusmääruse artikli 6 lõikes 2 ettenähtud küsimustikule, nagu ka hilisem kontrollimine, mida komisjon võib kohapeal teostada, dumpinguvastases menetluses olulised. Oht, et uurimise all olevate ettevõtjate koostöösoovimatuse korral võtavad institutsioonid arvesse muid andmeid kui neid, mida esitati küsimustikule antud vastuses, on dumpinguvastase menetluse lahutamatu osa ja selle eesmärk on julgustada ettevõtjaid tegema ausalt ja hoolikalt koostööd (vt selle kohta eespool punktis 64 viidatud Esimese Astme Kohtu otsus Acme vs. nõukogu, punktid 42–44, ja 28. oktoobri 1999. aasta otsus kohtuasjas T-210/95: EFMA vs. nõukogu, EKL 1999, lk II-3291, punkt 71).

- 66 Muu hulgas tuleneb Euroopa Kohtu praktikast, et huvitatud isikuteks olevate poolte teabega seotud alusmääruse sätete tõlgendamisel tuleb arvestada eelkõige kaitseõiguse järgimisest tulenevaid nõudeid. Need nõuded ei kehti mitte üksnes menetluste raames, mis viivad sanktsioonideni, vaid ka uurimismenetlustes, mis eelnevad dumpinguvastaste määruste vastuvõtmisele, mis võivad asjaomaseid ettevõtjaid otseselt ja individuaalselt mõjutada ja tekitada neile ebasoodsaid tagajärgi (Euroopa Kohtu 27. juuni 1991. aasta otsus kohtuasjas C-49/88: Al-Jubail Fertilizer vs. nõukogu, EKL 1991, lk I-3187, punkt 15).
- 67 Viimasena tuleneb kohtupraktikast, et kui asjaomaste ettevõtjate poolt dumpinguvastases menetluses esitatavate vastuste ja teabe andmiseks tähtaja määramine on õigustatav selle menetluse nõuetekohase läbiviimise huvides alusmääruses ettenähtud tähtaegade jooksul, on institutsioonidel väga lai kaalutusõigus selles osas, mis puudutab neile hilinenult edastatud vastuste ja teabe arvestamist. Osas, milles sellise arvestamisega ei kaasne oht piirata teiste poolte menetlusõigusi ja pikendada asjatult menetlust, ei saa seda käsitleda eeskirjade vastasena (eespool punktis 49 viidatud kohtuotsus Euroalliages jt vs. komisjon, punkt 81).
- 68 Just selle raames tuleb uurida hageja väidet, kas nõukogu on rikkunud hoolsa uurimise kohustust ja jätnud täitmata kohustuse määrata normaalväärtus kindlaks põhjendatud viisil.
- 69 Alusmääruse artikli 2 lõige 3 määratleb toote arvestusliku normaalväärtuse kaks alternatiivset arvutamise viisi. Esimene, mis on asjakohane käesolevas kohtuasjas, arvutatakse tootmiskulude alusel, millele lisatakse põhjendatud müügi-, üld- ja halduskulud ning kasum.

70 Antud juhul tõusetub küsimus, kas komisjon ja nõukogu, võttes arvesse nende valduses olevat teavet, leidsid põhjendatult, et parakresooli kõrvaltoodete tootmiskulud võib jätta viimati nimetatud toote tootmiskuludest maha arvamata, kuna need jaotati otse nimetatud kõrvaltoodetele.

Hageja 8. novembri 2002. aasta vastus dumpingut puudutavale küsimustikule ja tema 18. novembri 2002. aasta faks

71 Antud asjas teatas hageja enne kontrollkäiku komisjonile, et parakresooli tootmisest tulenes kaks kõrvaltoodet, milleks üks on fenooliühend ja alumiiniumsulfiit — mis tegelikult, nagu hageja kontrollkäigu ajal parandas, on naatriumsulfiit — ning et neil kõrvaltoodetel oli olemas oma müügiturg. Samuti näitas hageja komisjonile, et nende kahe kõrvalsaaduse tootmiskulud olid tõusnud uurimisperiodiks [*konfidentsiaalne*] Hiina jüaanini. See teave oli märgitud dumpingut puudutavale küsimustikule hageja poolt 8. novembri 2002. aasta vastuse jaotistes E–G ja eelkõige mis puudutab viimast summat, siis nimetatud küsimustiku tabelites „ECCOP (F-4,6)” ja „DMCOP (F-4,7)”, mis olid lisatud jaotise F-4 punktidele 6 ja 7, pealkirjaga „Tootmiskulud”, samuti hageja 18. novembri 2002. aasta faksis, millega tehti vastusesse parandusi just selles osas, mis puudutab kõrvaltoodete arvestamist.

72 Eelkõige oli 18. novembri 2002. aasta faksi eesmärk esiteks täita 8. novembri 2002. aasta vastuses dumpingut puudutava küsimustiku jaotises F-4 pealkirjaga „Tootmiskulud” punktis 1 asuva kulutabeli (edaspidi „tabel F-4.1”) teatud lahtrites tühjaks jäetud kohad ja teiseks teavitada komisjoni, et selles tabelis tollest hetkest esitatud summad hõlmasid kõrvaltoodete tootmiskulude mahaarvamist. Niimoodi, samas kui F-4.1 tabeli 8. novembri 2002. aasta versioonis toodud numbritest nähtuvalt olid parakresooli tootmise kogukulud uurimisperiodiks tõusnud

summani [*konfidentsiaalne*] Hiina jüaani, oli komisjonile saadetud tabeli 18. novembri 2002. aasta versioonis selle kogukulu vähenenud [*konfidentsiaalne*] Hiina jüaanini.

- 73 Eeltoodust tuleneb, et 18. novembri 2002. aasta faksis taotles hageja, et parakresooli tootmiskuludeks oleksid uurimisperiodiks määratud [*konfidentsiaalne*] Hiina jüaani ja mitte [*konfidentsiaalne*] Hiina jüaani, st toimuks vähendamine [*konfidentsiaalne*] Hiina jüaani võrra, mis hageja sõnul vastaks kõrvaltoodete tootmiskuludele uurimisperiodil.
- 74 Esimese Astme Kohus märgib muu hulgas, et kogu summa [*konfidentsiaalne*] Hiina jüaani nagu summa [*konfidentsiaalne*] Hiina jüaani sisaldasid juba 8. novembri 2002. aasta vastuses. Niisiis sisaldus viimati nimetatud summa 8. novembril 2002. aastal komisjonile edastatud dumpingut puudutava küsimustiku lahtris „Uurimisperiod/Tootmise kogukulud” (IP/Total Production Cost) (edaspidi „tabel F-4.2”).
- 75 Esimese Astme Kohus leiab siiski, et nii ajutine määruses kui ka vahepealne avalikustamise dokument põhinevad üksnes tabeli F-4.1 8. novembri 2002. aasta versioonis toodud andmetel ega viita, rääkimata ümberlükkamisest, 18. novembri 2002. aasta faksile ja selles sisalduvatele parandustele.
- 76 Esimese Astme Kohus leiab, et ajutises määruses ja vahepeelses avalikustamise dokumendis viite puudumist 18. novembri 2002. aasta faksile võib selgitada komisjoni poolt sellele faksile antud tõlgendusega ja selle institutsiooni seisukohaga 25. ja 26. novembril toimunud kontrollkäigu ajal.

18. novembri 2002. aasta faksile komisjoni antud tõlgendus

- 77 Nõukogu kirjalikest dokumentidest Esimese Astme Kohtule nähtub, nagu ka tema Esimese Astme Kohtu küsimustele kohtuistungil antud vastustest, et komisjon leidis 18. novembri 2002. aasta faksi lugemisel, et hageja jaotas oma kõrvaltoodete tootmiskulud otse nimetatud kõrvaltoodetele analüütilise raamatupidamismeetodi ehk „kasumi” kohaselt.
- 78 Nõukogu arvates sisaldab see meetod, mis toimib kasumi põhjal, tootmiskulude otsest jaotust erinevate tootmisprotsessi tulemusel saadud toodete vahel. Selle meetodi kasutamisest tuleneb see, et asjaomase toote tootmiskulud ei sisalda ühtki kõrvaltoote tootmiskulu. See meetod eristub nõukogu arvates teisest, nn „turuväärtuse” meetodist, mis põhineb turuväärtusel või kõrvaltoodete müügihinnal. Selle meetodiga ei kaasne nimetatud kõrvaltoodete kulude otsest jaotust, kuid see sisaldab asjaomase toote tootmiskuludest nende kulude mahaarvamist.
- 79 Põhjus, miks komisjon leidis esimeses analüüsis ja 18. novembri 2002. aasta faksi lugemisel, et hageja kasutas kasumi meetodit, on see, et hageja poolt selle faksi mõlema lehekülje joonealuses märkuses, milles ta selgitas dumpingut puudutavale küsimustikule antud vastuste paranduste põhjuseid, on ta ennast väljendanud kõrvaltoodete tootmiskuludele, mitte turuväärtusele või müügihindadele viitavas sõnastuses.

Kontrollkäik ja ajutine määrus

- 80 Esimese Astme Kohus leiab, et pooled on eriarvamusel küsimuses, mis puudutab kõrvaltoodetega seotud teabevahetuse sisu kontrollkäigu ajal. Kuigi hageja väidab, et

ta selle käigu ajal kordas sõnaselgelt üle juba 18. novembril 2002 kirjalikult koostatud mahaarvamise taotluse ja et talle kinnitati asjaolu, et komisjon on sellest taotlusest aru saanud, väidab nõukogu, et tema arust kinnitas hageja komisjonile, et kõrvaltoodete tootmiskulud olid jaotatud otse kõrvaltoodetele, mis lubas komisjonil järeldada, et mahaarvamiseks puudus alus.

81 Seoses küsimusega, kuidas sellist arusaamatust oleks võinud või oleks pidanud vältima, tuleb meenutada, et sellal kui komisjon puutus kontrollkäigu ajal kokku kõrvaltoodete küsimusega, oli tal tingimata meeles tema enda arusaamine 18. novembri 2002. aasta faksist, mis põhines selle faksi lehe joonealuste märkuste sõnastusel, mis välistas igasuguse mahaarvamise, ei saanud see institutsioon selles osas eirata selle faksiga 8. novembri 2002. aasta vastuseosas tehtud arvutuste parandusi. Järelikult komisjon pidi või oleks pidanud olema teadlik 18. novembri 2002. aasta faksi varasema lugemise, millele viidatakse eespool punktis 77, ja selles faksis toodud parakresooli tootmiskulude summa numbritel põhineva mahaarvamise taotluse, millele viidatakse eespool punktis 73, vahelisest vasturääkivusest.

82 Niisiis tuleb sedastada, et komisjon ei püüdnud ülalviidatud vasturääkivust kõrvaldada.

83 Nõukogu ja komisjoni kirjalikest dokumentidest selgub, et nad tõepoolest esitasid hagejale „ühe konkreetse küsimuse”, millega nad uurisid, kas hageja jaotas otse parakresooli tootmise ajal saadud kasumiga seotud kulusid. Hageja vastas sellele jaatavalt. See vastus „kinnitas” komisjonile tema seisukohta, mille kohaselt ei olnud vaja kõrvaltoodete kulusid maha arvata. Järelikult pidas komisjon kõrvaltoodete kulude edasist uurimist kasutuks. Hageja kirjalikes dokumentides juhitakse samuti tähelepanu komisjoni huvipuudusele kõrvaltoodete küsimuses alates hageja vastusest komisjoni esitatud sellekohasele küsimusele. Kontrollkäigu aruande sõnastus,

mille komisjon koostas 3. detsembril 2002 ja mille nõukogu väljastas vastuseks ühele Esimese Astme Kohtu kirjalikule küsimusele, nagu ka kohtuistungil tehtud avaldused, toetavad samuti kontrollkäigu ajal kõrvaltoodete osas poolte vahel toimunud teabevahetuse sellist kirjeldust.

84 Eeltoodust tuleneb, et pärast hageja vastust kõrvaltoodete arvestamise kohta esitatud küsimusele, ei teatanud komisjon hagejale järeldustest, mis ta sellest vastusest tegi, nimelt kõrvalsaaduste kulude maha arvamata jätmisest ja seda hoolimata sellest, et need järeldused olid vasturääkivad arvnäitajatega, mis olid toodud 18. novembri 2002. aasta faksis, mille eesmärk oli määratleda parakresooli tootmishinnaks [konfidentsiaalne] Hiina jüaani ja mitte [konfidentsiaalne] Hiina jüaani, mille korral oleks mahaarvamine [konfidentsiaalne] Hiina jüaani, mis hageja sõnul vastab kõrvalsaaduste tootmiskuludele, ja mis sisuliselt sisaldas ka kõrvalsaaduste kulude mahaarvamise taotlust.

85 Esimese Astme Kohus märgib, et kuna komisjon ei teinud selle probleemi osas ühtki märkust, ei olnud hagejal võimalik uurimise hetkel teada, et komisjoni arvates puudus alus kõrvaltoodete kuludid maha arvata. Üksnes komisjon võis olla teadlik — ja seega tuvastada — 18. novembri 2002. aasta faksis esitatud numbritel põhinevate taotluste ning kõrvalsaaduste kulude suhtes kavandatava kohtlemise vahelist vasturääkivust. Komisjoni vaikimine kontrollkäigu ajal andis hagejale antud kontekstis põhjust arvata, et tema mahaarvamise taotlusest on õigesti aru saadud ja antud juhul sellest raskusi ei tekkinud.

86 Sellegipoolest väitsid nõukogu ja komisjon kohtuistungil, et põhjus, miks komisjon ei teostanud ajutises määruses kõrvaltoodete kulude mahaarvamist põhineb asjaolul, et hageja ei toonud dumpingut puudutavale küsimustikule antud vastuses piisavalt tõendeid, mis õigustaksid sellist mahaarvamist. Institutsioonidel puudub kohustus

poolte huvides neid dumpingut puudutavale küsimustikule antavates vastustes asendada ja teostada „igakülgsel uurimist”. Nõukogu ja komisjon väidavad lisaks, et komisjonil oli kontrollkäigu ajal, võttes arvesse tema käsutuses olevat piiratud aega, alust piirduda hageja vastuste registreerimisega, kohustuseta neile reageerida.

87 Vastab tõele, nagu tuleneb eespool punktis 65 viidatud kohtupraktikast, et komisjonil puudub igasugune kohustus asendada asjaomaseid huvitatud isikuid teabe saamisel, mille esitamine on dumpinguvastases menetluse raames viimaste ülesanne. Eriti siis, kui komisjon peab kontrollima võimaluste piires huvitatud poolte esitatud andmete täpsust, millel põhinevad tema järeldused (vt alusmääruse artikli 6 lõige 8), eeldab see kohustus, et need pooled teevad komisjoniga koostööd alusmääruse artikli 18 mõttes. Viimase sätte kohaselt, kui mõni huvitatud isik ei võimalda juurdepääsu vajalikule teabele või ei esita vajalikku teavet käesolevas määruses ettenähtud tähtaegade jooksul või märkimisväärselt takistab uurimist, siis võib nii negatiivsed kui ka positiivsed esialgsed ja lõplikud järeldused teha kättesaadavate faktide põhjal. Sama kohaldatakse siis, kui huvitatud isikud on esitanud ebaõiget või eksitavat teavet.

88 Selles osas märgib Esimese Astme Kohus esiteks, et on selge, et hageja ei olnud dumpinguvastase menetluse mis tahes hetkel vastutav koostöösoovimatuse eest alusmääruse artikli 18 mõttes.

89 Seejärel leiab Esimese Astme Kohus eelkõige, et nõukogu ja komisjoni argument selle kohta, et viimati nimetatud institutsioon jättis ajutises määruses kõrvaltoodete kulud maha arvamata, tugines asjaolul, et hageja ei olnud dumpingut puudutava küsimustiku vastuses ega kontrollkäigu ajal esitanud piisavalt tõendeid, mis mahaarvamist õigustaksid, ei arvesta tegelike asjaoludega.

- 90 Põhjus, miks komisjon ei arvanud maha kõrvaltoodete kulusid, ei ole järelikult mitte hageja esitatud tõendite väidetav puudulikkus, vaid see, et komisjon sai hageja esitatud teabest ja vastustest aru nii, et viimane sellist mahaarvamist ei soovi. Nagu eespool punktis 83 on kirjeldatud, oli komisjon kontrollkäigu ajal „veendunud” oma hinnangus, mis võeti vastu enne 18. novembri 2002. aasta faksi lugemist, mille kohaselt ei olnud tarvis kõrvaltoodete kulusid maha arvata.
- 91 Kui peaks paika nõukogu ja komisjoni kaitstav seisukoht, mis põhineb väitel, et maha arvamata jätmist õigustas see, et mahaarvamise taotluse toetuseks esitatud teave oli puudulik, oleks komisjon pidanud kohe kontrollkäigu ajal juhtima hageja tähelepanu sellele, et mahaarvamise taotlusel, mida sellisena käsitleti, puudusid piisavad põhjendused, mida antud olukorras saaks asjakohaselt arvesse võtta. Lisaks, ja isegi kui komisjon jättis hagejale nimetatud puudulikkusest teatamata kontrollkäigu ajal, pidi ta vähemalt üksikasjade avalikustamise ja põhjendamiskohustuse tõttu, mis on sõnaselgelt sätestatud alusmääruse artikli 20 lõikes 1 ja artikli 14 lõikes 2 ja mida meenutati vastavalt eespool punktides 66 ja 63, märkima vahepeelses avalikustamise dokumendis ja ajutises määruses, et kõrvaltoodete kulude mahaarvamise taotlus jäeti piisavate tõendite puudumise tõttu rahuldamata. Esimese Astme Kohus leiab, et nii vahepealne avalikustamine kui ka ajutine määrus ei maini kõrvasaaduste kulude kohta sõnagi.
- 92 Viisi, kuidas komisjon tõlgendas 18. novembri 2002. aasta faksi ja asjaolu, et see institutsioon ei juhtinud hageja tähelepanu vasturääkivusele kõrvaltoodete suhtes plaanitava kohtlemise ja selles faxis toodud arvutatud summade vahel, tagajärg oli see, et komisjon ei pannud ennast olukorda, et külastuse ajal teostada mis tahes kontrolli, mida oleks siiski olnud vajalik, kui pärast ülalmainitud vasturääkivuse tuvastamist oleks poolte vahel toimunud arutelu, mis oleksid kõrvaldanud vääritimõistmise ja viinud komisjoni tõdemuseni, et hageja taotles oma kõrvaltoodete kulude mahaarvamist.

- 93 Seoses sellega ei saa arvestada kohtuistungil toodud argumente, mille kohaselt komisjon, arvestades kontrollkäiguks ettenähtud piiratud aega ja kontrollitava teabe hulka, ei olnud selle külastuse ajal kohustatud muuks, kui tegema hageja vastuste kohta hilisema analüüsi tarbeks passiivseid märkusi.
- 94 Kui vastab tõele, et komisjon ei olnud dumpinguvastase uurimise raames ja eelkõige kontrollkäigu ajal kohustatud asendama pooli, kes peavad tegema komisjoniga ausalt ja tõhusalt koostööd, esitades viimasele vajalikku ja täpset teavet, ei võinud komisjon antud juhtumi iseloomulikel asjaoludel sellegipoolest, ilma, et ta jätaks täitmata hoolsa uurimise kohustust, jätta hageja tähelepanu juhtimast vasturääkivusele, mida ta oli või oleks pidanud välja tooma ühest küljest 18. novembri 2002. aasta faksi ja teisest küljest asjaolu vahel, et ta sai hageja vastusest aru, et viimane ei taotlenud kõrvaltoodete kulude mahaarvamist.
- 95 Peale selle ning niivõrd, kui võrd ülalviidatud argumendid võiksid mõista anda, et komisjonil oli seoses kõrvaltoodete kulude suhtes võetava lõpliku seisukohaga vaja teha hageja vastuste hilisem analüüs, märgib Esimese Astme Kohus, et sellega on vasturääkiv asjaolu, et seoses nimetatud kulude kohtlemisega oli komisjon kontrollkäigu ajal oma seisukohas veendunud ning ta ei pidanud enam vajalikuks antud küsimust uurida.
- 96 Kõikidest eespool käsitletud kaalutlustest tuleneb, et arvestades antud juhtumi iseloomulikke asjaolusid, on komisjon teinud 18. novembri 2002. aasta faksi sõnastuse hindamisel ilmse vea ja rikkunud eespool punktis 64 viidatud kohtupraktikas meenutatud kohustust võtta arvesse kõiki asjassepuutuvaid asjaolu-

sid ja hinnata toimikus olevaid tõendeid nõutava hoolsusega, mis lubab leida, et arvutatud normaalväärtus on kindlaks määratud põhjendatud viisil.

- 97 Järelikult tuleb uurida, kas ajutise määruse staadiumis aset leidnud ebaseaduslik tegutsemine tõi tagajärjena kaasa vaidlustatud määruse õigusvastasuse. Asjaolu, et komisjon tegi ilmse hindamisvea ja jättis dumpinguvastase menetluse algstaadiumis täitmata uurimiskohustuse, ei too tingimata kaasa nõukogu vastu võetud lõppmääruse õigusvastasust.

Vaidlustatud määrus

- 98 Vaidlustatud määruse 12. põhjendus, mis kordab täpselt üle komisjoni pakutud lõppmääruse ettepaneku sõnastuse, käsitles kõrvaltoodete küsimust järgmises sõnastuses:

„[Hageja] väitis, et kahe teise toote tootmiskulud tuleks tootmise kogukulust maha arvestada, kuna need on saadud sama tootmisprotsessiga ning neid müüakse eraldi. [Hageja] ei suutnud seda väidet dokumentaalselt tõestada. Kohapeal kogutud dokumendid näitasid, et otsesed kulud olid juba jaotatud erinevatele toodetele, mis olid algsete küsimustiku vastustega kooskõlas. Seepärast tuli kõnealune väide tagasi lükata.”

- 99 Esimese Astme Kohus leiab, et komisjon ja nõukogu jäid lõppmääruse ettepanekus ja vaidlustatud määruses endiselt ajutise määruse staadiumis kõrvaltoodete kuludele kohaldatud kohtlemise juurde.

- 100 Seega jäid komisjon ja nõukogu [*konfidentsiaalne*] Hiina jüaani suuruse summa juurde, mida käsitleti ajutise määruse staadiumis parakresooli valmistamiskuluna, samuti otsuse juurde, mitte arvata maha kõrvaltoodete kulusid, mille olemasolu ja turustamist nõukogu ja komisjon vaidlustanud ei ole, nagu need institutsioonid kinnitasid kohtuistungil Esimese Astme Kohtu küsimusele antud vastuses ning nagu see on salvestatud kohtuistungiprotokollis.
- 101 Järelikult tuleb uurida küsimust, kas valik mitte arvata maha kõrvaltoodete kulusid tulenes või mitte, kui see on lõppmääruse ettepaneku ja eriti vaidlustatud määruse staadiumis üle korratud, kõikide asjassepuutuvate asjaolude arvesse võtmise kohustuse ja toimikus olevate tõendite nõutava hoolsusega hindamise kohustuse rikkumisest, mis lubab leida, et arvatud normaalväärtus on kindlaks määratud põhjendatud viisil eespool punktis 64 viidatud kohtupraktika mõttes.
- 102 Nõukogu juhib Esimese Astme Kohtus sisuliselt tähelepanu neljale argumendile õigustamiseks esialgse määruse staadiumis leitud lahenduse jõusse jätmist vaidlustatud määruses.
- 103 Nõukogu esimene argument põhineb seisukohal, et hageja vastus dumpingut puudutavale küsimustikule oli puudulik.
- 104 Esimese Astme Kohus märgib aga, et see argument puudutab ajutisele määrusele eelnenud asjaolusid ja oli seega olemas enne seda määrust. Hoolimata sellest, kas see vastab tõele või mitte, ei takista see komisjonil ajutise määruse staadiumis kaudselt, kuid ilmtingimata nõustuda kõrvaltoodete olemasolu ja turustamisega ning rakendada nende kulude suhtes erikohtlemist, mis hõlmab nende maha arvamata

jätmist põhjusel, et need kulud jaotati otse kõrvaltoodetele. See põhjendus ei valgusta seega põhjusi, miks komisjon ja nõukogu jätsid lõppmääruse ettepanekus ja vaidlustatud määruses jõusse ajutise määruse staadiumis leitud lahenduse, mis põhines ilmsel hindamisveal ja hoolsuskohustuse rikkumisel.

105 Nõukogu teise argumendi kohaselt jättis hageja kontrollkäigu ajal taas kord kõrvaltoodete probleemi selgitamata ega näidanud nende kohta arveid.

106 Esimese Astme Kohus märgib, et teise põhjendusega ei saa samuti nõustuda, kuna see puudutab taas ajutisele määrusele eelnenud asjaolusid ja oli seega ise enne nimetatud määrust olemas. Hagejale süüks pandav asjaolu, isegi kui see peaks tõele vastama, mida hageja tungivalt eitab, et ta jättis kontrollkäigu ajal taas kord probleemi selgitamata ega näidanud kõrvaltoodete müügiarveid, ei takistanud komisjonil taas nõustumast ajutise määruse staadiumis kõrvaltoodete olemasolu ja turustamisega ega selgita mingil viisil, miks jäeti kõrvaltoodete kulude kohtlemine selles staadiumis vaidlustatud määruses jõusse.

107 Esimese Astme Kohus märgib täiendavalt, et isegi eeldusel, et hageja ei esitanud kontrollkäigu staadiumis täiendavaid tõendeid, nagu väidab nõukogu, oli selle põhjuseks asjaolu, et komisjoni suhtumisest selle külastuse ajal võis ta järeldada, et hageja mahaarvamise taotlusest on õigesti aru saadud ja antud juhul sellest probleemest ei tekkinud (vt eespool punkt 85). Esimese Astme Kohus leiab, ja pooled ei ole seda kohtuistungil mingil viisil vaidlustanud, et kui komisjon oleks juhtinud tähelepanu vasturääkivusele 18. novembri 2002. aasta faksis toodud arvnäitajate ja selle vahel, kuidas ta hageja vastustest aru sai, oleks poolte vahel leidnud aset arutelu ning kõrvaltoodete küsimus oleks selgeks saanud.

- 108 Esimese Astme Kohus täpsustab, et nende kaalutlustega ei väljenda ta mingil viisil seda, nagu komisjon oleks pidanud läbi viima „igakülgse uurimise”. Tegemist on üksnes järeldustega, mis tulenevad eespool punktides 63 ja 64 meenutatud kohustustest, mis langevad institutsioonile, kellel on lai kaalutusõigus, uurida hoolikalt ja erapooletult kõiki käesoleva juhtumi asjassepuutuvaid asjaolusid ja hinnata toimikus olevaid tõendeid nõutava hoolsusega, mis lubab leida, et arvatud normaalväärtus on kindlaks määratud põhjendatud viisil. Neist kohustustest tuleneb, et välja arvatud koostöösoovimatuse korral alusmääruse artikli 18 mõttes, mis ei ole kõne all käesolevas kohtuasjas, peavad institutsioonid, kui nad põhjendatult leiavad, et ei ole täpselt aru saanud küsimusest, mis on otseselt seotud normaalväärtuse kindlaksmääramisega, juhtima sellele selgelt asjaomase ettevõtja tähelepanu. See kohustus kordab taas kord üle alusmääruse artikli 6 lõikes 8 sätestatud kohustuse kontrollida võimalikult põhjalikult huvitatud isikute esitatud ja institutsioonide otsuste aluseks oleva teabe paikapidavust.
- 109 Nõukogu kolmas argument koosneb kahest osast. Esiteks oli hageja esitatud teave vasturääkiv varem esitatuga, teiseks edastas ta selle hilinenult või kasutamiseks kõlbmatu keeles.
- 110 Mis puudutab väidet vasturääkivuse kohta, siis ei saa Esimese Astme Kohtu hinnangul sellega nõustuda järgmistel põhjustel.
- 111 Esiteks on see väide esitatud nõukogu poolt üksnes eesmärgiga kritiseerida hageja esitatud tõendeid. Mingil juhul ei ole tegemist olukorraga, kus institutsioon peab õigustama tema poolt kõrvaltoodete kohtlemiseks leitud lõplikku lahendust. Lahendust, mis ajutise määruse staadiumis põhineb ilmsel hindamisveal ja toimiku hoolsal uurimata jätmisel, ei või jätta jõusse lõppmääruse staadiumis, põhjusel, et hageja poolt hiljem esitatud tõendid sisaldasid vasturääkivusi. Taoline argument ei

õigusta nõukogu valitud lõplikku kohtlemist rohkem kui kaks eespool uuritud argumenti.

112 Lisaks ei ole mõne nõukogu väidetud vasturääkivuse, millele viimane andis hinnangu ka kostja vastuses, tõlevastavus tuvastatud.

113 Asjaolu, et hageja märkis tollal, et „kõrvaltoodete tootmiskulusid ei eraldatud parakresooli tootmiskuludest” ja taotles, „et kõrvaltoodete tootmisega seotud erikulud arvataks maha parakresooli tootmiskuludest”, või asjaolu, et hageja kahtles kasumi meetodi ja turuväärtuse meetodi vahel, ei kujuta endast hageja järjestikustes väidetes tegelikku vasturääkivust. Vasturääkivus niivõrd, kuivõrd see olemas on, esineb tegelikult ajutise määruse staadiumis hageja taotluste ja selle komisjonipoolse arusaamise vahel. See paistab tekkivat ka asjaolust, et komisjon ja nõukogu jäid kitsendavalt eespool punktides 77 ja 78 esile toodud kõrvaltoodete kulude arvestamise meetodite tüpoloogia juurde. Esimese Astme Kohus märgib siiski, et alusmääruse artikli 2 lõige 5 ei sätesta kuluarvestuse hindamisel ja käsitlemisel kasutatavate meetodite osas ühtki erilist kitsendust, välja arvatud asjaomase riigi üldtunnustatud majandusarvestuspõhimõtetest kinnipidamine.

114 Mis puudutab komisjoni väidet, mille kohaselt oli hageja esitatud teave tähtaegade tõttu või keelelistel põhjustel hilinenud ja kontrollimatu, siis iseenesest ei õigusta ka see vaidlustatud määruse staadiumis ilmsel hindamisveal ja toimiku hoolsal uurimata jätmisel põhineva algse lahenduse jõusse jätmist.

115 Esimese Astme Kohus leiab muu hulgas, et see väide ei ole põhjendatud.

- 116 Esimese Astme Kohus märgib esiteks hageja poolt 18. novembri 2002. aasta faksis kõrvaltoodetega seoses antud teabe hilinenud esitamise kohta, millele komisjon viitas oma 25. augusti 2003. aasta faksis, et kohtuistungil nõukogu loobus sellele tuginemast.
- 117 Selles osas jääb ümberlukkamatuks asjaolu, et lõppmääruse ettepanekus võetud komisjoni seisukoht, samuti vaidlustatud määruuses võetud nõukogu seisukoht põhinesid eelkõige väidetaval hilinemisel.
- 118 Ühest küljest on selge, et 18. novembri 2002. aasta faks, mis saadeti vaid mõned päevad pärast dumpingut puudutavale küsimustikule vastuse esitamiseks antud kuupäeva, saabus sellegipoolest komisjoni seitse päeva enne kontrollkäiku. Teisest küljest vastas see faks komisjoni 15. novembri 2002. aasta faksile, milles kutsuti hagejat sõnaselgelt üles juhtima tähelepanu kõikidele vigadele, mis ilmnesid kontrollkäigu ettevalmistamisel. Viimasena, selge on see, et komisjon võttis omal ajal 18. novembri 2002. aasta faksi arvesse. Seda tehes komisjon üksnes kasutas eespool punktis 67 viidatud kohtupraktikas tunnustatud valikuõigust võtta arvesse pärast tähtaja lõppemist talle saabunud teavet. Neil tingimustel ei saanud komisjon põhjendatult väita, nagu ta seda siiski tegi 25. augusti 2003. aasta faksis, ja põhineda kõrvaltoodete küsimuse ülevaatamisest keeldumisel sellele, et 18. novembri 2002. aasta faks oli hilinenud.
- 119 Teiseks, mis puudutab komisjoni poolt 25. augusti 2003. aasta faksis viidatud kõrvaltoodete müügiväärtnuse mahaarvamise taotluse, mis komisjoni arvates koostati alles 22. aprillil 2003, s.o pärast ajutist määrust, hilinemisele, siis leiab Esimese Astme Kohus, et isegi kui hageja väljendas end dumpingut puudutava küsimustiku vastustes tunduvalt üksikasjalikumalt, oli kõrvaltoodete kulude mahaarvamise taotlus selgelt näha 18. novembri 2002. aasta faksist, mis nagu eespool punktis 73 mainitud, sisaldas taotlust, et parakresooli tootmiskulud uurimisperiodiks oleksid

määratud [*konfidentsiaalne*] Hiina jüaani ja mitte [*konfidentsiaalne*] Hiina jüaani, st toimuks vähendamine [*konfidentsiaalne*] Hiina jüaani võrra, mis hageja sõnul vastaks kõrvaltoodete tootmiskuludele uurimisperioodil. Esimese Astme Kohus leiab seega, et kohtuasja iseloomulikel asjaoludel ei saa komisjon ja nõukogu hagejale ette heita täiendavate tõendite saatmist pärast seda, kui viimast oli alles ajutise määruse staadiumis teavitatud asjaolust, et komisjon ei olnud mahaarvamise taotlusest aru saanud. Sellest järeldub, et hageja võis oma kõrvaltoodete kulude mahaarvamise taotluse toetuseks esitada sellist teavet pärast seda määrust, eriti 22. aprilli 2003. aasta kirjas, pärast mida oli komisjoni kohustus teostada teabe hoolas läbivaatamine, mis hõlmab vajaduse korral ka täiendavat kontrolli. Käesoleva kohtuasja iseloomulikel asjaoludel vastupidisele seisukohale jäämine jätkaks ajutisele määrusele järgnenud dumpinguvastase menetluse ühe osa ilma mõttest ja kasulikust mõjust.

- 120 Nõukogu väide, mille kohaselt teatud dokumendid — peamiselt raamatupidamis-dokumendid, mille hageja tegi teatavaks 23. ja 25. juulil 2003 — esitati üksnes hiina keeles, tuleb samuti jätta arvestamata järgmistel põhjustel. Isegi sõltumata küsimusest, kellele langes nimetatud dokumentide võimaliku tõlkimise kohustus, ei saa see põhjendus muuta olematuks asjaolu, et käesoleva kohtuasja iseloomulikel asjaoludel oli komisjon see, kelle ülesanne uurimist teostava ametiasutusena ja arvestades hageja 22. aprilli 2003. aasta märkusi ajutise määruse kohta, oli alustada selles määrukses kõrvaltoodete osas võetud seisukoha tähtajatut täielikku ja hoolsat läbivaatamist. Sellisel juhul võis komisjon eeldusel, et taoline kohustus langeb hagejale, nõuda viimaselt esitatud dokumentidele tõlke lisamist. Komisjon aga ei näidanud üles initsiatiivi selliseks läbivaatamiseks. Hageja oli see, kes saatis komisjonile dokumente, mida viimane ei olnud nõudnud. Nõukogu ja komisjon ei võinud seetõttu Esimese Astme Kohtus tugineda tõlke puudumisele, õigustamaks pärast ajutist määrust hageja esitatud dokumentide uurimisest keeldumist, see ei olnud ka see põhjus, mille komisjon esitas 25. augusti 2003. aasta faksis.

121 Neljas nõukogu argument seisneb asjaolus, et kohapealt kogutud dokumendid näitasid, et kõrvaltoodete kulud jaotati otse kõrvaltoodetele. Komisjonile kontrollkäigu ajal üleantud dokumente, mille kohta see argumenti kehtib, on arvuliselt neli. Esiteks on tegemist hagiavalduse lisas A19 esineva dokumendiga pealkirjaga „Shandong Reipu Bio-chemicals Ltd tootmiskulude arvutustabel” (Product cost calculation table of Shandong Reipu Bio-chemicals Ltd) (edaspidi „dokument A19”), teiseks hagiavalduse lisas A20 esineva dokumendiga pealkirjaga „Tootmiskulud — Uurimisperiod” (Cost of production IP) (edaspidi „dokument A20”), kolmandaks hagiavalduse lisas A21 esineva dokumendiga pealkirjaga „Parakresooliks vajaminevate valmistoodete arvestusraamat” (Ledger of finished products for paracresol) (edaspidi „dokument A21”) ja, neljandaks hagiavalduse lisas A22 esineva dokumendiga pealkirjaga „Vaatlusaluste toodete kulude statistika uurimisperiodil” (Cost statistics of products concerned during the investigation period) (edaspidi „dokument A22”). Kõik need dokumendid olid esitatud arvude tabelitena.

122 Seoses dokumendiga A19 tuleb sedastada, et komisjoni kriitika selle kohta, mida nõukogu kostja vastuses üle kordas, ei selgita kuidagi, miks komisjoni arvates see dokument näitas, et kõrvaltoodete kulud olid jaotatud otse nendele kõrvaltoodetele. Selles osas on märgitud, et vahetult pärast seda kriitikat lisas nõukogu kostja vastuses, et „selleks et selgitada kõrvaltoodete küsimust ja määrata kindlaks, kuidas toimida, küsisid uurimise eest vastutavad komisjoni ametnikud hagejalt, [...] kas ta jaotas kasumiga seotud kulusid otse”. Üksnes „[hageja] vastust arvesse võtnuna leidis komisjon, et kõik dokumendis [...] A19 märgitud kulud puudutasid vaatlusalust

toodet ja järeldas sellest, et puudus igasugune põhjus arvata maha ühtki parakresooli tootmiskuludena märgitud summadest”.

- 123 Sellest järeldub, et mitte dokumendi A19 sisu ei olnud see, mis viis komisjoni järeldusele, et kõrvaltoodete tootmiskulud neid otseselt mõjutasid, vaid üksnes see, kuidas komisjon antud asjas esitatud küsimusele hageja antud vastusest aru sai.
- 124 Mis puudutab dokumente A20 ja A21, siis on nõukogu antud kostja vastusest selgelt näha, et kõrvaltoodete küsimusele antava vastuse huvides komisjon ei ole neid dokumente taotlenud ega uurinud.
- 125 Dokumendi A22 osas märgib nõukogu kostja vastuses ise, et komisjon „ei viidanud sellele spetsiaalselt ettevalmistatud dokumendile, kui ta järeldas, et kõrvaltoodetega seotud kulud olid juba jaotatud kõrvaltoodetele”.
- 126 Veel üldisemalt ja nagu see on välja toodud eespool punktis 83, näitab nõukogu antud iseloomustus kontrollkäigu läbiviimise kohta, et komisjon, olles kindel, et on saanud hagejalt kinnituse kõrvaltoodete kulude otsese jaotamise kohta, ei olnud neljast ülalviidatud dokumendist enam huvitatud.

- 127 Eeltoodust tuleneb, et eelkõige 19. mai 2003. aasta kohtuistungil komisjoni öeldud väide, mis on sõna-sõnalt üle korratud vaidlustatud määruse 12. põhjenduses ja mille kohaselt kontrollkäigu ajal esitatud dokumentidest nähtus, et kõrvaltoodete kulusid ei pidanud maha arvama, on põhjendamatu.
- 128 Lõpliku järeldusena tuleneb nelja ülalviidatud nõukogu argumendi uurimisest, et komisjon ning seejärel nõukogu keeldusid pärast ajutist määrust põhjendamatult läbi vaatamast, kas selles staadiumis kõrvaltoodete kulude kohtlemine oli sobiv, pikendades seeläbi ajutise määruse staadiumis tehtud ilmse hindamisvea ja hoolsa uurimise kohustuse rikkumise mõjusid vaidlustatud määruse staadiumis.
- 129 Esimese Astme Kohus täpsustab, et käesolevas kohtuasjas ei saa kuidagi väita, et nõukogu oleks pidanud teostama hageja taotletud mahaarvamist üksnes teabe põhjal, mida viimane talle nii enne kui pärast ajutist määrust edastas. Esimese Astme Kohus ei saa ette näha lahendust, milleni niisugune hoolas läbivaatamine oleks viinud. Samuti ei ole tal võimalik väita, et see teave oli sisult täiuslik ja seda võis arvestada ilma kontrollimiseta, vaid üksnes otsustada, et antud kohtuasja iseloomulikel asjaoludel ja sellise teabe valguses oleks komisjon ja nõukogu pidanud järeldama, et ajutise määruse staadiumis võetud seisukoht võeti kiirustatult ja et nad oleks pidanud arvestama hoolsa uurimise kohustust ja selleks, et jõuda normaalväärtuse põhjendatud arvutuseni, hoolikalt läbi vaatama kõrvaltoodete küsimuse.
- 130 Kõikidest eespool toodud kaalutlustest tuleneb, et arvestades käesoleva kohtuasja iseloomulikke asjaolusid, jätsid komisjon ja nõukogu nii enne kui pärast ajutist

määrust täitmata oma kohustused, mida on meenutatud eespool punktis 64 viidatud kohtupraktikas, võtta arvesse kõiki asjassepuutuvaid asjaolusid ja hinnata kõiki toimikus olevaid tõendeid nõutava hoolsusega, mis lubab leida, et arvatud normaalväärtus on kindlaks määratud põhjendatud viisil.

- 131 Sellest järeldub, et vaidlustatud määrus tuleb tühistada hagejat puudutavas osas, ilma et Esimese Astme Kohtul oleks vaja anda hinnangut teise ja kolmanda tühistamise väite kohta, ega nõustuda hageja taotlusega selle kohta, et komisjon esitaks oma arvutused, millel põhineb tema hinnang ühenduse tootmisharule tekitatud kahju kohta.

Kohtukulud

- 132 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud nõukogu kahjuks, mõistetakse kohtukulud vastavalt hageja nõudele välja nõukogult.
- 133 Vastavalt kodukorra artikli 87 lõike 4 esimesele lõigule kannavad menetluse astuvad institutsioonid ise oma kohtukulud. Lisaks võib Esimese Astme Kohus artikli 87 lõike 4 kolmanda lõigu kohaselt määrata, et menetluse astuja, keda ei ole selle sätte teises lõigus nimetatud, kannab ise oma kohtukulud. Kuna komisjon ja DKL astusid menetluse nõukogu toetuseks, kannavad nad ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (viies koda)

otsustab:

- 1. Nõukogu 11. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1656/2003, millega kehtestatakse dumpingvastane tollimaks ja nõutakse sisse juba kehtestatud ajutine tollimaks Hiina Rahvabariigist pärineva parakresooli impordi suhtes, tuleb tühistada hagejat puudutavas osas.**
- 2. Mõista hageja kohtukulud välja nõukogult, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.**
- 3. Komisjon ja Degussa Knottingley Ltd kannavad ise oma kohtukulud.**

Vilaras

Martins Ribeiro

Jürimäe

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 13. juulil 2006 Luxembourgis.

Kohtusekretär

Koja esimees

E. Coulon

M. Vilaras